

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felhívások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Nemzetiségi ügyosztály.

Pécs, 1899. május 18.

Szell Kálmánnak egyik első kormányzati cselekménye volt a miniszterelnökség kebelében szervezett V-ik ügyosztály, Bánffy báró hirhelt nemzetiségi ügyosztályának a fölosztatása. A rokonlelkek csodálatos találkozására vall, hogy ezt az intézkedést a Tisza-klikk ujságja, a „Pesti Hirlap“ s Eötvös Károly leibzurnálja, az „Egyetértés“ egyforma fájdalmas fősóhajással kíséri. A „Pesti Hirlap“ azért sirja vissza Bánffy bárónak ezt az alkotását, mert az a nemzetiségi mozgalmakkal szemben sokkal hatásosabb tevékenységet fejtett ki, mint azt „kivülről“ látni lehetett s az oláh irredentát ügyes taktikával egészen leszerelte, mit a román agitátorok békés „agyonhajszolásnak“ neveztek. Az „Egyetértés“ pedig azt mondja, hogy a fölosztatás egyáltalán nem vall államférfiúi bölcseségre, mert ha valaha, úgy most van szükség ilyen miniszteriális szervezetre, sőt bajos is elképzelni, hogy mikép fogják a mindinkább elharapózó szociális mozgalmakat a központból ellenőrizni.

Mi meg viszont azt nem tudjuk elképzelni, hogy mi szükség volt ennek az ügyosztálynak a miniszterelnökség kebelében való szervezésére, ha annak célja nem volt más, mint azoknak az ügyeknek az ellátása, a melyek annak ügykörébe bevalottan utalva voltak. Mert ezek csupa ren-

dészeti dolgok voltak, a melyek a dolog természeténél fogva a belügyi tárca ügykörébe valók, a hova a többi rendészeti ügyek is tartoznak, a honnét tehát ugy a nemzetiségi, mint a szocialista mozgalmak épügy ellenőrizhetők az államrend szempontjából, mint a miniszterelnökség büróiból.

Volt azonban ennek az ügyosztálynak egy egészen más, hivatalosan be nem vallott célja, az t. i., hogy a pártpolitika szolgálatában képezzen legfőbb központi organumot s ennek a szolgálatába hajtsa a nemzetiségi és szocialista mozgalmakat is. Erre a célra kitünő szolgálatokat is tett; ott volt Bánffy báró választási hadjáratának a főhadiszállása; ott kapták a Bánffy-huszárok hivatalos képviselőjelölti kinevezéseiket; onnét repült szét az ország megmételtyezésére az ismeretlen származású három millió választási költség; onnét dirigálták a hivatalos „szelid nyomást“ s az alkotmányos jogok elnyomására mozgósított szuronyerdőt.

Szell Kálmán a hivatalos pártpolitikai főhadiszállásnak ilyenmü szolgálataira ugy látszik nem reflektál s ez okozhatja a „Pesti Hirlap“ és az „Egyetértés“ rokonlelkeinek fölajdulását, nem pedig a nemzetiségi és szocialista mozgalmak veszedelmes volta fölötti aggodalom.

Mert mit ér az az „ügyes taktika“, amely spicli-rendszerre alapított, titkon működő „agyonhajszolással“ akarja a nemzetiségi mozgalmak élet venni? Teremt-e

az ilyen eljárás csak egyetlen hivet a magyar állameszmének? Hát már annyira jutott volna a magyar állam, hogy még a saját belső ellenségeivel szemben sem bizakodhatnék a nyílt és becsületes föllépés sikerében, hanem arra lenne utalva, hogy az alaposzlopait aláásó aknamunkát csak hasonló sötétben készített ellenaknákkal ellensúlyozza?

Csak fegyvert szolgáltatottak ezzel a titokzatos „agyonhajszolással“ a nemzetiségi izgatónak, mert ezek nagy hatással kürtölhették ki a külföldön törvénytelen elnyomatásuk bizonyítéka gyanánt, hogy a magyar állam nem találva ellenük törvényben gyökerező üldözési alkalmat, titkon törvénytelen eszközökkel tör a vesztükre. Idehaza meg éppen ez az eljárás kényszerítette a nemzetiségi agitációt titkos konspirációkra, ami sokkal veszedelmesebben izgatta ellenünk a lelkeket akármilyen nyilvános szónoklatoknál.

Az igazi magyar nemzeti politika nem a titkos spicli-rendszer igénybevételében, hanem a nemzetiségek kibékítésében áll, mert jól mondja Bartha Miklós a „Magyarország“ mai számában, hogy a magyar faj nem áll csöcseléből, mely csak rendőri asszisztenciával tarthatja meg fölsőbbiségét a többi fajok fölött. Nem a káplárpálca a beolvasztás biztos eszköze, hanem a szellemi kiválóság.

Ebben a tekintetben pedig nincs mit tartania a magyar nemzetnek. Tessék igaz-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Lemondás.

A nap már az ég aljára ért, izzó sugarai mindegyre fogyatkozva szóródnak szerte a homályosodó környék felett, a közelben fekvő sötét hegyek mögül még egyet hunyorit a haragos vén szemévei, s kelletlenül gördül tovább, alább.

A távoli rengeteg bozontos koronái hivatogatólag integetnek, szinte sejtik, hogy a lecsendesült kis faluban találkozik majd valaki, ki megérti e néma jeladásokat.

Már a kicsiny házikóknak halvány világu mécei apránként kialudtak; a kósza éjjeli madár is csapong, hallatva kísérteties szavát: szunnyadnak az emberek.

A beesett képü hold mosolyogva őrzi a a rengeteg csillagnyáját, a melyből — mikor a pásztor ő kelme el-elszundit — egy-egy eszeveszett gyorsasággal fut le s tűnik el nyomtalanul.

Az erdőhöz vezető fás uton szép vadászkutya halad szimatolva, nemsokára apró léptekben közelgő lovas követi. Kevés biztatásra a ló ügetve tűnik el délceg gazdájával az erdő sűrűjében.

Ez az ifju a falu ura. Nemes grófi csa-

lád utolsó gyermeke. Szülői rég jobb sorsra költöztek, ő magányosan, visszavonultan él, nem ismerve a főuri gögöt, nem találva élvezetet a zajban, tivornyában.

A falu apraja-nagyja szeretve tiszteli. Galambösz aggastyánok levett kalappal haladnak el mellette s boldog az, ki a grófi ruháját érintheti.

Uradalmában a falu minden kézművese munkára talált. Cselédjeivel emberségesen bánik és olykor maga is eltréfálgat velük.

Ezen jóindulatu főuri gyermek nemes szívében nemrég a szerelem virága fejledezett de a vad sors rideg kezével szakgatta ki azt, az éjszak hűvös szele pedig elfonnyasztá azt a halvány, fesledező rózsabimbót, melyet az ifju dédelgetve ápolt, karjai közt nevelt, a kit saját életénél is többre becsült, jobban szeretett.

Azóta a mosoly eltűnt ajkáról, szemei bágyadtak, sokszor elmélázva ül hallgatagon. Nincs senki, a ki vigasztalni tudná, nincs semmi, a miben kedvét lelné. Minden idejét birtokán tölti el.

Az utóbbi időben — ugy látszik — az erdő lett kedves tartózkodási helye. Alig alkonyodik be, lóra ül és kutyája kíséretében siet a fák tömkelegébe. Ilyenkor rendszeren valami kedélyváltozást lehet rajta észrevenni. Fürgébb, vidámabb, napról-napra kedvesebb.

Mi oka ennek a nagy változásnak? Mi-

ért siet esténként oly örömmel az erdőbe? Ki tudja?

Nem más, mint a fővadász gyönyörű leánykája az, a ki szívének fájó érzelmére a segítő balzsamot, a gyógyító jófüvet megtudta találni; azért oly kedves hát az az egyszerű erdei vadászalak.

Lehet, hogy az akarat győzedelmeskedhet a szenvedély felett; lehet, hogy az idők hosszú sorozata beköti még a legfájóbb sebet is és az ember, a ki sokat bántódott, busult, szenvedett; kinek szívét, lelkét fájó érzelmek dulták, szakgatták, talán az még feledni is megtanul.

Igen ám! csak hogy nem minden szív tud — feledni.

*

Eljött a tavasz. Kidugták a tarka fejcskéiket a színes virágok. Pillangók raja özönlé el a kerteket, apró méhikék zümmögték a szorgoskodók vig dalát.

A nap aransugarai már már megérlették a mezőnek terményeit, a kerteknek édes gyümölcsseit; az erdő haragoszöld, sűrű lombjai közt megzendült a lelkét andalító szebbnél-szebb madárdal.

Csendes napnyugatkor hányszor zúdult fel az erdő mérgesen, mert hiába integetett, hivatogott, nem volt többé senki, a ki szavára, intésére figyelt, hallgatott volna.

ságos választási törvénnyel, becsületes választásokkal alkalmat adni a nemzetiségieknek, hogy vélt vagy valódi sérelmeik orvoslását a magyar parlamentben keressék; ez sokkal inkább el fogja venni az izgatások életét, mint a detektív-szolgálat s a közigazgatási „agyonyhajszolás”.

Társadalmi uton pedig ott vannak a közművelődési egyesületek, a melyek leginkább képesek a fajunkat fenyegető veszedelmeket haladásukban megállítani s erővesztésünket visszafótolni. A furfang és „ügyes taktika” nagymestere, Bánffy báró, sokkal nagyobb szolgálatot teljesített volna a magyar nemzeti állam eszméjének, ha a közművelődési egyesületek társadalmi munkáját hathatósan előmozdította volna, mint a nemzetiségek közigazgatási agyonhajszolásával. De hát ki tehet arról, hogy sokkal inkább bizott a káplárpálcában, mint a kulturában és szervezte a nemzetiségi cabinet noirt, de maga soha egyetlen közművelődési egyesületbe be nem lépett, sőt a kormányelnöki székbe jutásakor még a feleségét is kitöröltette az Emke tagjainak a névsorából.

Hát a szociális mozgalmak ellenében, a melyekre való tekintetből az „Egyetértés” annyira sajnálja a hirhedt ügyosztály fölösztatását, ugyan miféle eredményeket produkált Bánffy báró? A rendőri brutalitásokkal szította a tüzet s a kiutasításokkal, toloncoltatással elterjesztette a mérget oda is, a hová az különben talán a legszabaddabb izgatás mellett sem juttott volna el.

Ha valaki csak a struccnak az eszejárásáig képes fölemelkedni, az abból a jelenségből, hogy nem látott tünető körmeneteket, nem hallott szocialista szónoklatokat, mert ezek rendőrileg be voltak tiltva, következtethette ugyan, hogy Bánffy báró megfékezte a szocialista mozgalmakat; de aki tovább lát az orránál, az meggyőződhetett róla, hogy az erőszakos elnyomtatás csak olaj volt a tűzre.

De hát vannak állambölcsek, akik csak akkor tartják veszedelmesnek a gózt, ha

az a kazán szelepein át utat tör magának a szabadba s teljesen elhárítottanak tartják a veszedelmet, ha ráülnek a biztosító szelepre s visszaszorítják a tolokodó elemet a kazánba, hogy ne zúgjon, sipoljon, mikor onnét kitör.

Nos hát Széll Kálmán ezt a nehezéket is levette a szelepről, mikor a szocialisták ellenőrzésére fölállított külön hatóságot megszüntetve, ezt is oda utalta, a hová minden más rendészeti fölügyelet való.

Hogy melyik az okosabb masiniszta, tessék kitalálni, mert nem nehéz.

Vizügyi értekezlet.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. május 18.

A tegnapi értekezlet, melyet az állandó vízmű kérdésében beadott állami szakértői vélemény megvitatása céljából hívott össze a polgármester — mint tegnap este megjelent lapunkban jeleztük is — lapunk zártakor még egyre tartott és este hét óra után ért véget. Az értekezlet lefolyásáról tudósításunk a következő:

A polgármester megnyitójában köszönetet mondott a megjelenteknek, hogy a város életbevágó kérdésének tárgyalására ily szép számmal megjelentek s azután előadta, hogy nem tartotta időszerűnek a nagy vízvezetéki bizottság elé vinni a vizügyi kérdést, hanem a képviselőtestület összesége elé akarta előbb terjeszteni. Ezért hívta ma össze ez értekezletet, melyre a vizügyi bizottság tagjai és helybeli szakértők is meghívottak. A polgármester ezután ismertette az 1896. év óta tartott próbafurásokat. Mikor a vállalkozók kezén ez nem sikerült, akkor állami szakértőkkel végeztették a további furásokat. *Farkas* és *Szontagh* földmívelésügyi miniszteri kiküldöttek két évi működésük eredményét most írásba foglalták s ez a jelentés kerül most tárgyalás alá. A város területén nem volt eredménye a furásoknak; az orfői forrás bevezetése nagy költséggel járna; Szabolcstól Várkonyig sincs könnyen bevezethető forrás; a szentlőrinci és bicsérdi vizek sem biztatnak eredménynyel. A *pogányi völgyben találtak végre oly forrásokat*, melyből Pécsét egyedül lehet ellátni vízzel.

A jelentés a lapokban közölve lévén,

*

Halandó! ha utad majd e kicsiny falu felé vezet, ne keresd, ne kérdezd az ott lakó bánatos népet, hová lett ura és hol az ősi fészkek? hová lettek az idővel bátran szembe szálló komor falaknak nehéz kövei? — Ne szaggassa föl senki a gyógyuló sebet!

Menj az erdő felé, hatolj be a rengetegeknek kellő közepébe és ott találsz az égbe nyúló torony körül elterülve egy hatalmas, sötét kolostort.

Ne rettegj! . . . Vess magadra keresztet. A nagy kert nyitott kapuján át a kanyargó gyalog ösvényen látsz két élőlényt hosszú fekete ruhában, — Ne ijedj meg! Mestert kíséri ott tanítványa. Az már sir felé hajlik, mellére simul hófehér szakála, reszkető kezei durva labatra támaszkodnak, arcából egy hosszú, fájdalmas emlékekben gazdag mult beszél. Homlokát összeráncolva néz tanítványára, mintha annak lelkében egy hurt keresne, mely az ifjut még a világ örömeihez fűzi. A tanítvány fiatal arcán a megadás és elszántság komoly vonásai látszanak, melyek nagy ellentétei sötét fürteinek, s ki tudja, nem háborog-e most is lelkében a mult egy tragikus eseményének megrendítő vihara? Nem! . . .

A szív husdarab, a szenvedély gyermek, ha kér és nem adnak, sir; addig sir, mig belefárad, elszenderül, s többé föl nem

arról az értekezlet tagjai kijelentették, hogy bőven ismerik s így felolvasása mellőztetett s a polgármester csak azt jegyezte meg meg, hogy a pogányi vízvezeték 380 ezer forintba kerülne. Ezután azzal foglalkozott a polgármester, hogy sokan azt mondják, hogy minek a vízvezetékét messze létesíteni a várostól, mikor lehetne berendezni a dolgot úgy, hogy a belvárost a tettyei vízvezeték, a budaivárost a Zsolnay-forrás, a szigetivárost az üröghi forrás látná el vízzel. Itt van még a Madarász-forrás is, a mely azonban vízmennyiségére nézve megmérve és egészségileg megvizsgálva nem lett. Mindezek megvizsgálása időbe kerül s összekapcsolni sem lehet egy vízvezetékéket, csak közutakat lehetne felállítani belőlük. Ajánlják még a szamárkuti, csoronikai, papnöveldei és bálicsi vizek összefoglalását is. Ez az ellenese a pogányi vízvezetéknek s most mindkét ügy együtt kerül az értekezlet elé, hová *Kleidorfer* Ferenc szakértői véleményét és egyes kérdésekre speciális válaszát is beterjeszti most a polgármester.

E véleményt olvasta fel ezután *Vasváry* Ferenc dr. aljegyző. A vélemény szintén a pogányi víz bevezetésében látja a vízkérdés végleges megoldását s a többi forrásokra vonatkozólag véleménye az, hogy elegendő vízmennyiséget sehol sem lehet találni, sőt a pogányi vízre is kimondja, hogy hosszabban meg kell figyelni a vízmennyiség nagysága és állandó volta iránt. Hogy a városi szénbányák és a Dunagőzhajós Társaság bányái veszélyeztetik-e a tettyei vízműt, a vélemény azt mondja, hogy a Társaság bányáiból veszély nem fenyeget, de a város bányái, különösen a lámpási bányák esetleges mélyítésnél veszélyt okoznak. A kantavári forrás bevezetése költséges lenne s végül a bányavizeket sem lehetne összegyűjteni, mert e vizek kellő tisztítás után sem használhatók emberi élvezetre. Tehát egyedül a pogányi víz használható, melyet ki kell sajátítani.

Mutnyánszky Béla szólt először az ügyhöz; köszönetet mondott a polgármesternek fáradozásaiért s kérte a városi főmérnök, mint leghivatottabb szakértő véleményét.

Rauch János főmérnök előadja, hogy a városnak 98-ban már 2400 köbméter víz is kevés volt naponkint, tehát állandóan, vízhiány esetén is legalább ennyi vízre van szükség. A város környékén levő források foglalása és a tettyei vízvezetékbe bevezetése lehetetlen egészségi szempontból; külön foglalásuk sem célszerű, mert elég vizet úgy sem

ébred, csak vissza-vissza zsong egy-egy akkordja annak a tébolyító zene-bonának, de a ki azt megértene, nincs már olyan kebel — többé! . . .

A természet, az Isten eszméjének varázsa, a rajongó imádat térről térre elfoglalja a szívet, s mig az évek egymásra gyülemlenek, a mult helyét elfoglalja a jelen, s e láncolatnak vége nincs soha! . . .

— — Ismerd meg az öreg szerzetesben a tiszta lelkű grófot, ki le tudott mondani a világ minden örömeiről, mert látta, hogy az mind nem boldogít; tanítványában pedig hű szolgáját.

Értsd meg a tisztaság szavát, mit a szív ad ajkára: „ha már minden reményedet a sors kegyetlenül összezufta, vedd fel tekintetedet az égre, ott találod oltalmazódat, ha szivedben él a — hit! . . .

De, kit a vak szenvedély, vagy a csábitás anyala hitében megingatott, az eltévedt, annak a siron tul nem világít enyhe fény és az ilyennek minden mi szent, csak álom és képzelet.

Sok jóban, fényben volt részem, de az mind kevés; egyedül a hit az, a mely megtanít a szenvedéseket békével tűrni, a jövőhöz édes reményt fűzni; csak az tud — boldogítani! . . .

Zs. K.

Hol van az ifju gróf? Miért nem látni őt az erdő utain?

Ne kérdjétek, hallgassatok el.

Hiszen ez a lélek már kétszer egymásután szenvedett hajótörést a szerelem örvényében. Mit tehet most? Árbocának roncsain kétségbeesésében az egek Urához felkiált segítségért, megtanul imádkozni.

*

Hirharang kong gyászos, tompa hanggal. Messze szárnyal a zaj erdőn, bérceken s felrázza a szendergő vidéket.

Lehorgasztott fővel áll az erdő, lombjai közt szomorú dal hangzik.

Virágok közt, letakarva hőszin szemfedővel örök álomban pihen egy angyal, a fővadász kedves leánya,

A bú nyomasztó sulyával nehezedett az egész falura, mindenfelé jönnek-mennek, csak az urasagnál van csend, a cselédek is lábujjhegyen járnak. Az ifju grótot pedig nem lehet látni sehol sem.

Szeretett, de a halál elrabolta kedvesét. Feledni kívánt és újra szerelemre vágyott. Leereszkedett a pór egyszerű gyermekéhez, hol meghallgatásra, igaz szívre talált és a midőn már boldognak érezte magát, közbe szólt a végzet, mely céljától visszatartá, reményeit széttöré, megmutatva a nagynak, nemesnek, hogy ő sem különb, mint más, hogy az emberek közt nagy válaszfal nem lehet.

kapunk belőlük. *Végleges megoldás, fejleszthető vízvezeték létesíthető a pogányi víz bevezetése által.* Az a körülmény, hogy a pogányi völgyben 3000, az udvardi völgyben 4000 hektoliter víz folyik le naponként, már biztosítja a víznek mindenkorra elegendőségét. Hőfokuk 12°C, tehát e források mélyről törnek fel s már ezért sem változik a vízmennyiség nagy ingadozással. *Részéről javasolja, hogy a tervezet adassék ki a vízvezetési bizottságnak felülbírálás és indítvány végett s azzal terjesztessék be a közgyűlés elé.*

Mutnyánszky Béla ezután azt kérdezte a főmérnöktől, hogy nem lehetne-e a tettyei vizet is föld alatt gyűjteni és elzárni s így óvni vízhiány esetére? Rauch János ezt az egészségügyi véleményekre és költségekre hivatkozva, kizártnak tartja. Különb is a tettyei vizet másként zártan foglalni, mint a hogy van, nem lehet. Herbert János szerint ez nem új kérdés; de a vizet csak a hegybe beszorítással lehetne raktározni vízbőség esetén, a mi azonban nem célravezető, mert a hegy hasadékos levén, a vizet felduzzasztani nem lehet, sőt ez a tettyei forrásnak másfelé törését is okozná s elvesztenénk azt a vizet is, a mink van. Piacsek Gyulának is ez a véleménye, ki szerint a vízmedence folyton kibővül a Tettyén. Löwy Jakab dr. szerint ha a szakértők jelentésében felhozott adatok és számok mind helyesek, akkor szerencsésen meg lesz oldható a víz kérdése és ezért pártolja a pogányi vizek bevezetését. De ajánlja a források pontos megfigyelését, összefoglalását, gyűjtőkútba vezetését s ekkor lehet a bevezetésről vélegesen határozni. *Ily feltétellel foglaljon az értekezlet állást a pogányi vizek bevezetése mellett.* Horváth Antal rettenetes létkérdésnek tartja a vízkérdést; elaboratumot kér róla kidolgozni, kinyomatni és kellő tanulmányozás után kell e tárgyban értekezletet összehívni a — jövő teendőkre nézve. Ne csináljunk a jövő nemzedék nyakára ok nélkül és célszerűtlenül óriási adósságot. Kár olyan messze menni vizet keresni, mikor a mi hegyi vizeinknél jobb és bőségesebb ott sincs. Ha már ezt tesszük, alapos vizsgálatot kér s ajánlja, hogy Bökh professzorral bíráltassák felül az egész ügyet.

A csaknem egy óráig tartott beszédre Majorossy Imre polgármester reflektált, hivatkozván a szakértők véleményére, mely Bökh alaptanai alapján készült s arra is, hogy a szakértők egyike a földtani intézet tagja. De az indítvány e része ellen nincs azért kifogása s hozzájárul, hogy az állami földtani intézet hírneves igazgatója is meghallgattassék e kérdésben. Az értekezletet a polgármester azért hívta össze, hogy a kérdést minden tekintetben megbeszéljék s ne tegyenek 400 ezer forintos kiadást elhamarkodva, megfontolás nélkül. A szakértők és Kleidorfer véleménye ki lesz nyomtatva, sőt az értekezleten elhangzott vélemények is, hogy azok a közgyűlés előtt mindenki által kellőleg áttanulmányozhatók legyenek.

Skoff Ferenc szakértői nyilatkozatai után Zsolnay Vilmos gyáros, majd Herbert János gazdasági tanácsos beszélt, ki a négyórás ülésben hallott ellenérveket meggyengíteni s aggodalmakat eloszlatni igyekezett, a mi sikerült is neki s az értekezletnek eredménye az a határozat lett, hogy elvben a pogányi víz bevezetése mellett foglalt állást az értekezlet, de elhatározták Bökh professzor véleményének is a kikérését, mi után majd az ügy a vízvezetési nagy bizottság, illetve a tanács útján a közgyűlés elé fog kerülni.

H i r e k.

Pécs, 1899. május 18.

Virultunk — hervadunk.

A kis fehér leány-szobában együtt ült három barátnő. Csicsergő, fürgé leánykák voltak, telve hóbortos gondolatokkal, rózsás ál-

mokkal. Mily szép terveket szőttek ők a jövőről! Ábrándoztak arról az igaziról, ki szép lesz, mint Apólló, okos, mint Zeus, aki eddig azonban még csak álmaikat bolygatá. Az Ég meghallhatta titkos fohászukat, az ajtó kinyitott, belépett rajta két dalia; Fredy és Pista, két elváhatatlan jó barát. Mindenhova karöltve jártak, ismerte is őket mindenki. Deli sugár növésük mindenkinek feltűnhetett, szép halovány arcuk, nagy lángoló szemeik, oly érdekessé tették őket. Ellenben a természetük merően különbözött egymástól.

Fredy szelid mosolyával rabbá tette volna a legflegmatikusabb teremést is. Pista vad, szenvedélyes volt. Rontott-bontott a merre csak irányítá lépteit. Bakonyi haramiának minden tekintetben bevált volna. És hibái mellett is, a szíve szinarany volt. Mily szép illatos virágos kört képeztek azok a bohó fiatalok. Oly jól értettek ők a szerelem hangján csevegni. Szótték a boldogság rózsá-láncait, előképzelték a mesés szép jövőt.

Pista harsogó hangon odavetette: »Szépnek, gyönyörű teremésnek és gazdagnak kell lennie, akit elveszek, mert csak így nevezhetném magamat boldognak.« Fredy bűvös mosolyában csak ezen óhaj volt olvasható: »Óh Istenem! csak itt lenne már a nőesség tökéletes minta-kepe.« A három csicsergő madár pedig azt gondolta magában: Én, csak egyedül én lehetek az. Ujjongtak is örömlükben. Mindig együtt vigadtak, gondtalanul morszolgatták a rövidke napokat. Azt hitték, hogy ez örökké így fog tartani. Pedig a nap akár milyen fölségesen ragyog is — egyszer le kell szállani. A meleg, nyári napok után borzongós, szomorú tél következik . . .

Villámgyorsasággal ütött a válás órája. Mily nehéz feladat volt, könyves szemmel, vérző szívvel mosolyogni, az őszinte fájdalmat elpalástolni. Hosszas kézzszorítás után, a viszontlátás biztató reményében elváltak. Még megszűröl hangzott feléjük ez a bűbajos dallam:

Sugjad a fülébe
Majd meghalok érte
Hadd nézek még egyszer
A szemébe.

Haladt az idő! De sem az ég, sem a sors, sem a véletlen nem óhajtotta találkozásukat.

A kis lányokból nagy lányok lettek. Légváraik rombadőltek, rózsás álmaik szétfoszlottak, mint a kőd. A legfiatalabbik a gyöngye, az nem birt megküzdeni az élettel. Ott keresett vigasztalást abban az élő sirban, melynek kapuiból a lemondás angyala állt őrt, ahol le kell tenni minden reményről. A másik vagyon, rang után áhítozott. Feltalálta azt egy idős férfi oldalán, a ki az élet delén is túl volt már s ki az élet örömeit már rég fenekéig kiürítette. Álmaikat többször bolygatták azok a sötét mélabus szerelmek, melyek mindig a jövőt kutatták.

»De hisz ő sem boldog!«

Habár a dicsőség és hatalom glóriaként övezik, de eszményképét ő sem találta meg. Irigylve a körülötte levőktől, akik nem is sejtetik, a mikor ő a napi munkától elfáradva, rideg lakába ér, mint háborgatja őt az ifjú korból egy busan némán vádoló alak.

Boldogságot nem nyújthat neki az a beteges vézna nő, aki hozzá van láncolva.

Családi fészkén kívül keresi azt, amit egykoron könnyelműen eldobott magától.

Pedig egykor sok forró könyv hullott érte!

*

Tavas van! Napsugaras, derült, meleg napok. Boldogságtól ragyogó arcokat lehet látni mindenfelé. Én azonban már nem tartozom közéjük. Hajam ősz, arcom redős, szemeim fénytvesztettek, pedig valamikor én is örültem, hisz boldog és fiatal voltam. Hej Istenem! ha még egyszer újra kezdhetném az életet!

Itt ülök kis szobámban némán, szótlannul, de nem elhagyatva. Elöttem egy arpa arckép diszeleg, az egyedüli emlék tőle, a mely

nékem mindenem. Rajta apró, vékony betűkkel, ez a rövid név áll: Pista. Szemlélésében elmerengve, bűbajos szomorú accord hangzik felém . . .

Óh! mily végtelen messze tekszik tőlem az, a mi egykor enyém volt!

B. J.

Napirend 1899. május 19-én.

Naptár: péntek, május 19. — Róm. kath.: Sára. — Prot.: Péter. — Görög-kel.: (máj. 7.) Szent kereszt feltal. — Zsidó: Siván 10. — Nap két 4 óra 22 perckor; nyugszik 7 óra 33 perckor. — Hold két 1 óra 45 perckor délután; nyugszik éjjel 1 óra 31 perckor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: derült, száraz, meleg idő, délen csapadék várható.

— (Személyi hír.) Dr. Fejérváry Imre báró, főispán hat napi távollét után ma este a nyolc órai gyorsvonattal Bécsből hazakerkezik.

— (A Nemzeti Kaszinó estélyei.) Mint értesülünk, a Nemzeti Kaszinóban az idén is meglesznek tartva a nyári zene- és táncestélyek, melyek tavaly is oly nagy sikereket voltak. Ily estély folyó hó 27-én (szombaton) lesz először s június hónap minden szombatján, tehát június 3-án, 10-én, 17-én és 24-én. Az utolsó estély július 1-én lesz, a mikor is a fürdőzés és nyaralás hautszezónja elérkezvén, a nyári estélyek sorozata is végetér.

— (Kann Ignác csődügye.) A Pécsről eltűnt Kann Ignác borkereskedő ellen Deutsch Antal dr., mint Schapringner Gusztáv pécsi banküzlettulajdonos képviselője, kérvényt intézett a pécsi kir. törvényszék, mint csőd-bíróshoz, melyben Kann Ignác, mint a »Kann Ármán és fia« bejegyzett borkereskedő cég beltagja ellen csődöt kért. A kir. törvényszék tanácsa, a tegnap délután megtartott ülésében tárgyalás alá vette a csődnyitási kérvényt s az ügy jegyzőkönyvi tárgyalására folyó hó 20-ának d. e. 9 óráját tűzte ki.

— (Jóváhagyott alapszabályok.) A pécsi állami, megyei, városi és közzintézeti hivatalszolgák önművelődési körének alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium, f. évi 35.789. szám alatt, a bemutatási záradékkal ellátta.

— (Esküvő.) Tegnap délután 5 órakor kötött házasságot az állami anyakönyvvezető előtt Szegedy Rezső dr., pécsi főreáliskolai tanár, Szommer Mariskával, Szommer Gyula, magyar államvasuti főmérnök leányával. A házasságkötésnél tanúk voltak Dischka Győző, főreáliskolai igazgató és Dobrozemszky Mátyás, államvasuti anyagszertári gondnok Budapestről. Az új pár a házasságkötés után a székesegyházban megáldatta frigyét. Este a pécsi jótékony nőegylet helyiségében fényes nászlakoma volt. Ma délután félhat órakor keltek egybe az állami anyakönyvi hivatalban Trippammer Károly, városi erdőtiszt és Kovácsffy Mimi, Kovácsffy Kálmán, állami főmérnök leánya. Tanúk voltak Trippammer Rezső dr., nagykanizsai ügyvéd és Csígyó Kálmán, honvédszázados.

— (Ipartestületi betegsegélyző-pénztár.) Az ipartestületi betegsegélyző-pénztár alapszabályai jóváhagyatván, a testületi tagoknál alkalmazott biztosításra kötelezett segéd-tagok 108 főnyi kiküldöttjeinek megválasztása, a békéltető-bizottság segédtagjainak megválasztására f. hó 28-án délelőtt 10 órára a városház közgyűlési termébe összehívott közgyűlésen fog eszközöltetni.

— (**Az öngyilkos sikkasztása.**) Schaadt Gyula, majosi körjegyző, hogy miért lett öngyilkossá, annak titka hamar kipattant s mint ilyen esetekben mindig, most is nagy feltűnést kelt a szomszéd megyében. A körjegyző sikkasztott és hogy a büntetést elkerülje, agyonlőtte magát. A hivatalos pénz elikkasztásának nálunk, sajnos, már megszokott esete ismétlődött meg most is. A bonyhádi főszolgabíró jelentése szerint ugyanis a körjegyző a gyámpénztárt nyolcezer forint erejéig károsította meg és mintegy ezerháromszáz forintnyi adót elsikkasztott. Vannak, a kik a gyámpénztár kárát tizezer forintra teszik. Az öngyilkos körjegyző ezenkívül sok csalást és okirathamisítást követett el. Az elkövetett sikkasztás több vidéki pénztintézetet is megkárosít.

— (**Jegyzői vizsgák eredménye.**) Ma délben hirdették ki a vármegyeházán a jegyzői vizsgák eredményét. A jelöltek 11 órakor fejezték be a már két nap óta tartó vizsgát, s fél tizenkét órakor vonult vissza a vizsgáló bizottság tanácskozássra. A vizsgáló bizottság tagjai *Trixler* Károly alispán elnöke alatt *Dragonescu* Döme pénzügyigazgató, *Salamon* József kir. tanfelügyelő, *Bolgár* Kálmán anyakönyvi felügyelő, *Nagy* Jenő tiszti főügyész, *Gyenes* Kletus főszámvevő, *Jeszenszky* Lajos, árvaszéki elnök, *Koszits* Kamill főjegyző, *Olaszi* Gábor szalántai körjegyző. *Orbán* Márton megyei aljegyző. A vizsgára jelentkeztek: *Szigvárt* Béla harsányi, *Tálas* Elek dárdai, *Posztl* Károly mágocsi, *Vogl* Mihály villányi, *Szvoboda* Ferenc és *Vajda* Sándor hidasdi segédjegyzők. A vizsgáló bizottság pontban 12 órakor fejezte be a tanácskozást s hirdette ki a jelöltek előtt az eredményt, mely szerinti *Posztl* Károly *kitüntetéssel*, *Tálas* Elek, *Vogl* Mihály, *Szvoboda* Ferenc, *Szigvárt* Béla, *Vajda* Sándor pedig *egyhangulag* képesítetteknek lettek nyilvánítva.

— (**Tanítónők közgyűlése.**) A pécsvidéki tanítónők egyesülete ma délután 5 órakor tartotta rendes évi közgyűlését a polgári leányiskola kézimunkatermében, melyre az egyesületi tagokon kívül igen sokan jelentek meg az egyesület pártoló tagjai és tanúgybarátok közül is. A közgyűlés lapunk zártakor még folyván, arról részletes tudósítást csak holnapi számunkban adhatunk.

— (**Eskü-letétel.**) Ma délelőtt 10 órakor tették le a hivatalos esküt *Tróber* Aladár dr. főjegyző kezeibe: *Boncz* Ferenc mértékhitelítő felügyelő, *Károly* Ignác mértékhitelítő ellenőr, *Valasek* Nándor s. végrehajtó és *Tihanyi* Károly II. osztályu hely. irnok.

— (**Növendékpapok felvétele.**) A pécsi papnevelő intézeti igazgatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a pécsi növendékpapok közé felvétetni kívánók konkurzuális vizsgálata ez évben július hó 3. és 4. napján fog megtartatni. Azon gimnáziumi tanulók, kik a 4., 5., 6., 7-ik, vagy 8-ik osztályt jó sikerrel elvégezték, illetve az érettségi vizsgálatot letették és a küsszemináriumba, vagy a 8-ik osztályból a theologiai tanfolyamra felvétetni óhajtanak, azok iskolai bizonyítványával és keresztelési anyakönyvi kivonattal ellátva július hó 3-ikán a délelőtti órákban a papnevelő intézeti aligazgatónál (Papnevelde utca 1 sz.) a beiratás eszközlése céljából jelentkezzenek, a mely alkalommal további teendőik iránt is értesítést fognak nyerhetni. Az idegen gimnáziumokból érkező tanulók, hogy ne legyenek kénytelenek vendéglőbe szállni, konkurzus ideje alatt, két-három napra a papnevelő intézetben éjjeli szállást és étellemezést ingyen nyerhetnek, ha ez iránt való óhajtasukat előzete-

sen levélben bejelentik, vagy Pécsre érkezősükkor e célból a szeminárium elöljáróságánál személyesen jelentkeznek.

— (**Katonai küldöttség.**) Pünkösöd ünnepén, május 21-én leplezik le Bécsben Albrecht főherceg, boldogult tábornagy emlékszobrát. Erre az ünnepélyre az Albrecht főherceg nevét viselő 44-ik számú gyalogezred, melynek törzse és két zászlóalja jelenleg Pécssett állomásozik, egy disz századot küld föl Bécsbe *Kain* Miklós százados vezénylete alatt. Velök mennek *Bátorfy* Lajos főhadnagy, *Renner* Gnsztáv hadnagy és *Szibenliszt* Nándor tiszthelyettes. Ezenkívül mint ezred-deputáció részt vesznek a szobor leleplezésénél: *Stenzl* Alajos ezredes, *Mayer* Arthur őrnagy, *Leide* József százados, *Nagy* Lajos főhadnagy és *Kureletz* Otmár hadnagy, továbbá a rangra nézve legidősebb három őrmester. A disz század legénységét a rosszai kaszárnyában szállásolják el. A tisztek pünkösdkor négy napi szabadságot kaphatnak, hogy minél többen jelenhessenek meg a szobor leleplezési ünnepélyén, habár nem tagjai is a hivatalos küldöttségnek. A disz század holnap (pénteken) este 6 óra 32 perckor indul Pécsről és 20-án délelőtt érkezik az osztrák fővárosba. Az ünnepi sorrendből a következőket közölhetjük: Május 20-án udvari ebéd, *Ferenc* Ferdinand, *Frigyes*, *Jenő* és *Rainer* főhercegeknél. Május 21-én délután 2 órakor a szobor leleplezése, 6 órakor este udvari diszebéd, 8 órakor az udvari operaházban előadás, melyen csak a tábornokok, törzs- és főtisztek s a legénység vesznek részt. Május 22-én d. u. 5 óra 30 perckor ebéd a bécsi hadtestparancsnoknál; este 8 órakor fogadtatás ő felségénél (csupán katonáknak), melyre körülbelül 1.400-an jelentkeztek. A 44. gyalogezredtől számos tiszt vesz önként részt a fényes ünnepeken.

— (**Megkéselt katona.**) Felső-Nyéken véres szóváltás keletkezett *Nyáry* József ottani lakos és *Skretynik* Mihály katona között, ki mint a nagyatádi méntelep küldötte, volt jelen a községben. A szóváltás közben *Nyári* kést kapott elő és a katonát az utcán összeszurkálta. A több sebet szenvedett katona feljelentette az esetet a bíróságnál s most ott fogják kérdőre vonni a késelő *Nyári* Józsefet.

— (**Lopás egy hajóról.**) A Dunagőzhajózási Társaságnak Mohács mellett állomásozó egyik teherhajójáról a napokban vagy száz forint értékű különféle áru és felszerelés eltűnt. A révkapitányság nevében *Wilfinger* Pál bejelentvén a lopást a hatóságnál, a megindított nyomozás során *Fazekas* Sándor mohácsi lakosnál meg is találták az ellopott tárgyak nagy részét. *Fazekas* azt mondja, hogy vette az árukat s most tovább folyik a vizsgálat a tolvajok kiderítése végett.

— (**A megvert szakácsné.**) Nem holmi a cselédekkel szemben brutáliskodó gazdáról van szó. Ez ujdonságot tegnap este ugy hét óra tájban egy kovácslegény szolgáltatva, a ki a Kálvária-utcában felképezte a szive választottját, mert az — mint azt a rossz nyelvek beszélnek — lelépett az erény tövises útjáról. *Schrank* Ferenc kovácslegény már régen szerelmi viszonyt folytatott *Szenás* Julcsa szakácsnéval, ki most legujabban a Kálvária-utcában szolgál, *Schrank* az utóbbi időben arra a kellemetlen felfedezésre jutott, hogy neki oka és joga van a konyhabőlgyre féltékenykedni. A féltékenység zöldszemű ördöge aztán addig marcangolta a szerelmes szívű legény legbensőbbjét, míg végre kitört belőle a keserűség s a pásztorórázás ürügye alatt meglátogatva kedvesét, alaposan megverte. Persze minden föltűnés nélkül nem ment a dolog s így följelentették a legényt utcai botrány okozásáért a rendőrségnél, *Szenás* Julcsa pedig a kapott ütlegek irányában nyújtotta be panaszát a bíróságnál.

— (**Elütötte a bicikli.**) Nem egyszer emeltünk szót ama biciklisták ellen, kik vigyázatlanul száguldanak végig vasparipáikkal az utcákon s itt is, ott is egyre-másra okozzák a kisebb-nagyobb baleseteket, aztán mikor örült vágatásaikkal elütnek valakit — mint aki legjobban végezte dolgát — minden lelkiismereti furdalás nélkül tovább karikáznak. Ma délelőtt is történt egy ilyen baleset a szigeti országuton, ahol valami nyalka biciklista leütötte a lábáról *Kovács* Jánosné kofaasszonyt. A már időses asszony oly erővel zuhant a kövezetre, hogy orrát betörte. A biciklista természetesen ismét ellillant, mert hiszen csak nem kívánhatjuk közrendőreink csizmáslábu alakjaitól, hogy utána iramodjanak annak az acél micsodának? Ilyen balesekkel szinte hetenkint van szerencsénk közönségünknek és a hatóságnak referálni, de felszólalásaink süket fülekre találnak. A hivatalos urak meghallgatják a bevert orru egyén panaszát, azután nem csekély nagyképűsködéssel kérdik:

— Hát mondja csak, ki volt az, aki leütötte?

— Nem tudom!

— Hát akkor mi honnan tudjuk? — mondja a hivatali ur s ezzel utnak indítja a panaszost s a dolog fölött egyszerűen napi-rendre tér.

Most már csak arra vagyunk kíváncsiak, mikor veszik már foganatba azt a biciklista baleseteket gátló miniszteri rendeletet, melynek ideérkezetről csak nemrég voltunk szerencsések referálhatni? Vagy tán már is elkalódott az a rendelet s nem tudják, hova lett? Kérjük meg a belügyminisztert, hogy küldje le még egyszer. Kellő s jól megérdemelt kommentárral megteszi. De segítsenek már végre ezeken az állapotokon, a melyek most bizony botrányosok!

— (**Életunt kereskedősegéd.**) *Náray* Károly, pécsi születésű, huszonkétéves kereskedősegéd Szegeden a Tiszába ugrott, hogy odaölje magát. Szándéka azonban nem sikerült, mert kifogták és megmentették az élet számára, melyet ugylátszik, épen életuntságból akart elhagyni.

— (**Eltűnt ékszerek.**) Egy uriháznál ma több értékes ékszer vészett el. Az elveszett ékszerek között van egy arany jegygyűrű »J. B. 1888. nov. 2.« telirattal; egy brilláns gyűrű 1 kövel; egy brilláns gyűrű több apró kövel, melyek közül egy hiányzik; egy láncalaku arany karék és egy arany broche két egymásba fonódott, rubin szemekkel ellátott kigyó-alakból. A rendőrség nyomoz az elveszett ékszerek után.

— (**Talált gyermek.**) A napokban az ugynevezett »Laci szerelme« pusztán a egyik tanyaház kapuja előtt egy körülbelül négy-öt hónapos csecsemőt találtak, melyről egyáltalán nem tudni, hogy miként került oda, mert semmi, a legkisebb jel sem mutatja, hogy kié lehet a gyermek. Csupán a takaró dunna egyik végében van egy vörös pamuttal himzett »K« betű. Ez természetesen igen csekély nyom, mert hiszen a legkisebb községben is legalább husz ember neve kezdődik »K«-val. A lelketlen anya, kinek volt lelke ártatlan csecsemőjét a sors önkényének kitenni, s a ki valószínűleg a bukott leányok gárdájából került ki, megindították a nyomozást.

— (**Biciklisták kirándulása.**) A pécsi Bicycle-Clubnak pünkösdkor Jankovácra rendezendő kerékpáros kirándulásán a Pécs-Baranyai Sport-Egylet is résztvesz, melynek tagjait ezuton kéri az elnökség, hogy részvételi szándékukat jelentsék be a kirándulás vezető-

ségénél. Az egyesület azon tagjai részére, kik a jankováci kirándulásban nem vesznek részt, pünkösdkor Villányra rendez kirándulást.

— (**Az egyházmegyéből.**) Heindl Vilmos harci kiségitőt ugyanoda adminisztrátorrá nevezte ki a püspök; Varga Ferenc kéméni segédlelkészt pedig Harkanovciba és Budánovics Vince Vazul, volt szent Ferenc rendi szerzetest Kéméndre küldte segédlelkésznek.

— (**Postamester kerestetik.**) Megyénk Bellye községében egy III-ad osztályu postamesteri állás van üresedésben. Pályázati ajánlatok három hét alatt adandók be a pécsi posta- és távirtdaigazgatóságához.

— (**Névmagyarosítás.**) Sonnevend József néptanító mucsi lakos vezetéknévénél Vajdá-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedtetett.

— (**Elfogott tolvaj.**) Baján a napokban három fiatal legényt tartóztattak le éjjeli csavargásért, kik közül vallatás közben az egyik, Kerber Ferenc azt vallotta, hogy ő n.-peterdi illetőségű. Midőn azonban tudomására adták, hogy haza, Nagy-Peterdre fogják toloncolni, annyira megijedt, hogy sirva könyörgött, miszerint ne toloncolják el és azt is bevallotta, hogy ő nem peterdi illetőségű, hanem onnan ismeri ezt a községet, mert vándorlása óta néhány elintézetlen ügye van a bírósággal, némely n.-peterdi lopások irányában, melyeket állítólag, még 1897. év végén követett el. Kerber Ferencet, ha ott a csa-

vargás miatt végeztek vele, elküldik hozzánk, hogy itt a bíróság számonkérje tőle az elintézetlen ügyeket.

— (**Fegyveres asszonyok.**) New-Yorkban újabb furcsa divat kapott lábra az előkelő világ hölgyei között, tudniillik, hogy minden alkalommal fegyverrel legyenek ellátva. Új klubok keletkeznek hölgyek számára, a kik kitűnően bánnak a pisztolyokkal, céllövő versenyeket rendeznek s díjakat osztanak ki a legügyesebbek között. Azt mondják, hogy sok nő, a ki azelőtt mód nélkül félték volt, most nem fél egyedül maradni egy házban, a mióta megbarátkozott a fegyver használatával. Általában a hölgyeknek biztos kezük van. Néha-nyan alig egy heti gyakorlat után már eltalálták a fán ülő verebet. Az új divatot persze kihasználja az ipar is. A boltok kirakataiban mindenféle szép bőrövek láthatók, a melyekben veszedelem nélkül lehet hordani a fegyvert.

— (**Tüdővész katonák.**) A mikor egy-egy csapat katona harsány dobszóval végigmasiroz az utcán, szinte öröm nézni micsoda viruló egészség sugárzik le a legénynek arcáról. Hogyne, hiszen a »legények eleje« sorozódik be csak katonának, a ki beteg és gyöngé, azt visszakergetik az édes anyja mellé. De ha jobban szemügyre vesszük a legényeket, akkor az egészségesek között akadunk bizony betegesre is; olyanra, a kinek lehuzza a vállát a fegyver, a kit agyonnyom a megtömtött borju s a kire minduntalan ráírvall a hegyes bajszu őrmester, hogy lépjen már peckesebben s ne sajnálja annyira a lábát. Nem is sajnálná a szegény baka, verné szívesen ő is az ein-

zeln-t, de hiába, nem megy a dolog, mert úgy érzi, hogy gyöngül az ereje napról-napra. Elmegy hát a maródi vizitre, de a regemenc-orvos ur először elkergeti, másodszor be is csukhatja, mint szimulánst. Nagynehezen, félholtra válva, kerül el a szegény baka a kórházba, a hol azután vagy meghal hamarosan, vagy elküldik haza, hogy legalább halálával ne csináljon még több költséget a kincstárnak. Ez a sorsa rendszerint a szegény tüdővész katonának. Hazulról, a mikor eljött, nem volt beteg s ha jó körülmények között maradhatott volna, talán még sokáig nem lett volna az, de a kemény katonaelet megviseli a szervezetet s mire végül hazaküldik, már haldokló beteg, aki még a környezetét is betegé teszi. Ha statisztikát csinálnának abból, hány ember pusztul el így évente a hadseregben, bizony nagy szám jönne ki, mert a regemenc-orvos urak nem sokat vizsgálódhatnak a sietős regeli maródivizitkor s a kiről már a rátekintéskor ki nem sül, hogy beteg, azt legtöbbször szépen kirukkoltatják. És mire a tüdővész katonán már külsőleg is észrevenni a betegséget, akkor már rendszerint késő. Mindezekért azt hátrózták, sajnos, nem nálunk, hanem Franciaországban, hogy ezentul több gondot fordítsanak a tüdőbajos katonákra és szanatóriumokat építenek, a hol őket elkülönítve ápolják, nem azért, hogy egészséges állapotban kerüljenek vissza a hadseregbe, hiszen ez a legtöbbször alig volna lehetséges, hanem hogy legalább annyira visszanyerjék az egészségüket, hogy hazatérvén, ártalmára ne legyenek a környezetüknek. Nálunk is követni kellene ebben a dologban Franciaország példáját, mert hiszen a mi katonáink élete sem lehet olcsóbb, mint a francia katonáké.

Ott künn ajtó nyílt, ajtó csapódott borzadalmas zörmböléssel. Most ért a hálóterem ajtajához.

Hevesen csapott a kilincsre, majd sok kulcsot próbált, míg az igazira akadt. Még a belső retesz tartotta az ajtót, míg egy mennykőhöz hasonlatos ütésre fel nem pattant, hogy a retesz kapcsolástól szerteszét zuzott.

Vézna, fekete szakállas, sudár alak fordult be az ajtón, ósdi öltözetben, sötét ábrázattal, szemöldökei komoran ereszkedtek le homlokáról. Bal vállát bibor köpeny takarta, fején csucsos kalap volt.

Nehéz léptekkel háromszor némán körüljárta a szobát, a szentelt gyertyákra nézett, lecsipte hamvukat, hogy világosabban égjenek. Aztán ledobta köpenyét, az alá rejtett kis zacskót kifűzte s kirakva borbélyszerszámait, egy fényes beretvát nagy sebtén huzogatott végig öve széles szíján.

Feri verejtéket izadott a szőrzsák alatt és a szent szűz oltalmába ajánlván magát, szorongva szemlélődött, mire céloz e buzgalom, nem tudván, vajjon avval a torokra vagy a szakállra törekszik-e.

Megnyugtatóására a szellem ezüst palackjából vizet öntött egy kis ezüst csészébe és kiaszott kezével könnyű szappanhabot vert, egy széket tett középre és a remegő vizsgálódót komoly ábrázattal intette ki leshelyéből.

E sokat jelentő intés ellen oly keveset ért minden ellenvetés, akárcsak a nagy ur szigorú parancsa ellen, ha valami számkivetett nagyvezér után Capichi Basit, a halál angyalát küldi selyemzsínórral, hogy vegye fejét pártfogásába.

A legokosabb, mit az ember ilyen válságos alkalommal cselekedhetik, hogy a kényszer előtt meghajolván,

már három szorongó gondolatot is sugott a hallgatódzó fülébe, míg a bátorság csak egyszer is felelt.

Az első roham ellen becsukta az ajtót, rátolta a reteszt és hátra huzódott, mely visszavonulás a boltozatos ablak kőpárkányára történt leülésben nyerte befejezését.

Kinyitotta az ablakot s hogy elűzze gondját, a csillagos égre tekintett s majd a foltos holdba nézett, majd a lehulló csillagokat számlálgatta.

Az alatta futó országut egész pusztá lett s a korcsmának annyira magasztalt éjjeli élénksége dacára az ajtókat mind bezárták, a lámpákat eloltogatták s oda bent is oly csend honolt, akárcsak a sir fenekén. A bakter belefújt a tülkjébe és a »hallja minden háznak ura« énekével végigharsogta az egész falut s a szorongó csillagjós megnyugtatóására, a ki még mindig a ragyogó csillagokon legeltette szemét, épen ablakja alatt gyujtott rá dörgő esti dalára, úgy hogy Feri könnyen szóba állhatott volna vele, a mit ő társalkodáskép szívesen is megtett volna, ha tudja, hogy a bakter szóba ereszkedik vele.

Valamely népes városban számtalan háznép közegette, hol nagy a zsbongás, akárcsak a méhkasban, a gondolkozóra vajmi fölséges élvezet lehet a magányosság felett bölcselkedni s azt az emberi lélek legkedvesebb szórakozásaként állítani oda s hasznos oldalai miatt annak élvezetére vágyakozni, hanem ott, hol a magányosság tényleg meg van, holmi Fernandez Juan szigeten, hol a magányos, hajótörésből megmenekült remete hosszú évekig csak abban élt vagy egy lakatlan, ódon várkastélyban, hol a sivár falak, boltozatok már magukban borzalmat keltenek, hol az összeomlott toronyban hűvös baglyokon kívül életet semmi sem lehel, ott bizony a ma-

Művészet, irodalom.

○ **A Koldusdiák** folyó hó 24-én és 25-én a Pécsi Dalárda és Női énektársaság által leendő előadásán a szereposztás a következő: Palma-Titzka Novals grófné: Haksch Lajosné. — Laura: Müllherr Mici, — Broniszlava: Simon Lujzika, — Ollendorf ezredes: Haksch Lajos, — Vagenheim őrnagy: Végh Imre, — Henrici százados: Szuly Aladár, — Richthoffen hadapród: Decleva Dénes, — Bogumil Malahovszky zenegróf: Skolnik Géza, — Éva, a felesége: Mussong Józsa, — Rimanovszky Simon, (koldusdiák): Böhm Emil, — Jan Janiczky: Csukás Zoltán, — Onofrie: Nikolics Spászó, — Enterich börtönmester: Simacsek Alajos — Rej fogadós: Müller Róbert. Az előadásra jegyek válthatók Domján Izidor könyvkereskedésében. — A helyárak a következők: páholy 8 frt, földszinti zártszék 0 sor 2 frt, I—IV. sorban 1 frt 50 kr., a többi sorban 1 frt; erkélyülés az I. sorban 2 frt, a többi sorban 80 kr., emeleti ülőhelyek: az I. sorban 50 kr., a II. és III. sorban 40 kr., a IV. V sorban 30 kr. Földszinti állóhely 50 kr., emeleti állóhely 25 kr., karzati állóhely 20 kr.

○ **Színészet Szigetvárott.** Folyó hó 13-óta működik Szigetvárott Füredi Márton színigazgató társulata a »Korona« szálloda nagytermében. Mint levelezőnk írja, művészetét azonban a szigetváriak nem igen méltányolják és oly üres ház előtt kénytelen játszani, hogy még a napi kiadásait sem fedezi a bevétel. Ma adják a »Fene anyós« című vígjátékot és az erről szóló színi-jelentést a következő felhívás fejezi be. »Nagyérdemű közönség! Midőn e város falai közé jöttem

társulatommal, azon édes remény tölté el szívemet, hogy Szigetvár város lelkes és színészet lángoló közönségénél édes »otthonra« talállok. Hogy e néhány előadásom üres ház előtt folyt le, nem változtatja meg reményemet, hogy a jövőben tömeges látogatásával szerencsétleni nemzeti műzsa vándor apostolait. Hazafias tisztelettel Füredi Márton igazgató. »Hogy lesz e fogantja e lelkes felhívásnak, az a jövő kérdése.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvénykezés.

§ **Fenyítő vizsgálat Splényi báró ellen.** Plósz Sándor igazságügyminiszter hétfőn az ország színe előtt kijelentette, hogy utasította az ügyészséget, hogy báró Splényi Ödön rendőrtanácsos ellen az Engel-féle borhamisítási ügyben követett eljárása miatt a bünvádi eljárás megindítása céljából indítványt tegyen. Splényi ellenében az van inkriminálva, hogy a mint délelőtt fél 11 órakor a kezéhez kapta az Engel-ügyet, egy félóra elteltével már felmentő ítéletet hozott és ki is adta azonnal Engeléknek a bünjelt képező bormintákat. Ez a szokatlan gyorsaság nemcsak Rudnay főkapitányt lepte meg legjobban, a ki telefonon tudakolta annak idején Splényitől, mi történt az Engelék ügyével, a mint első kérdése is az volt: mi történt a bormintákkal? A válasz természetesen meglepő volt, de meglepte az Sélley rendőrtanácsost is, a ki felfüggesztette a harmadfoku elbírálást, közölte a főkapitány jelentésében felhozott tényeket a belügymi-

niszterrel, innen jutott az igazságügyminiszter tudomására, a ki azután maga is átvizsgálta az Engelék ügyére vonatkozó iratokat. A vizsgálat első eredménye volt a parlamentben elhangzott miniszteri válasz. A miniszter által jelzett bünvizsgálat a btk. 478. §-ába ütköző büntetéstre vonatkozik, mert az idézett törvényszakasz ezeket mondja: A hivatali hatalommal való visszaélés büntetést követi el s három évig terjedhető fegyházzal büntetendő az a közhivatalnok, a ki hivatali hatalmával visszaélve azon célból, hogy valakit a törvényes büntetés alól elvonjon, a büntető eljárás körül hivatali kötelességének teljesítését elmulasztja, a büntető eljárás eredményének meghiúsítására célzó cselekményt vagy intézkedést tesz.

§ **Az áruló kenyér.** Az éhség gyakran oly dolgok elkövetésére ösztönzi az embert, milyeneket jólakott állapotban alig követne el. Butterer Péter karancsi lakos is nyomorban lévén, kínozza az éhség, mi utóbb is arra kényszerítette, hogy mult év április havában éjnek idején belopódzék Mehlmann József udvarára, ahol feltörte a pinceajtót és abból többféle élelmiszert illopott. Többek között egy kenyéret is és ez a kenyér okozta, hogy Butterert már másnap elfogták a csendőrök. Mehlmann — ugyanis — minden kenyérré, melyet péknél süttetett, egy cédulára írva ráragasztotta a nevét s ez a cédula ott volt a lopott kenyéren is. Midőn a káros feljelentése folytán megindult a nyomozás s a gyanu Buttererre esett, a házkutatás alkalmával megtalálták azt a fél kenyéret is az asztalon, melyen ott dicsélt a név: »Mehlmann József«. Butterer bűnössége ezáltal kétségtelenné válva, a be-

gányosság nem a legkellemesebb társa lehet a szorongó egyedüllevőnek, ki ott tölti az éjet, kivált ha a zakatoló kísértet jöttét minden pillanatban várhatja.

Igy aztán könnyen elhihető, hogy a bakterral az ablakon keresztül való beszélgetés jóval nagyobb szórakozást nyújt a szivre-lélekre egyaránt, mint a magányosságra mondott legvonzóbb magasztaló beszéd olvasása és ha a falu boldogult lelkipásztora a mi Ferink bőrben lett volna, a rémlaki várkastélyban ott a patak mellett, az alapeszme illetén birtokában kétségkívül ép oly érdekes iratot gondolt volna ki a »társaságkedvelésről«, mint a mely iratra hihetőleg valami terhes hivek hangolák, melyben a magányosságot teljes szívéből magasztalja.

Éjtélnek hívják azt az időpontot, melyben a szellemvilág életre, munkára kel, mikor a durva állati természet mély álomba temetkezik. Feri maga is jobb szeretett volna aludni e gyanus órákban, mint ébren lenni, azért becsukta az ablakot, még egyszer körüljárt a szobában, átkutatta zeg-zugát, hogy meggyőződjék, vajjon rendén van-e minden, lecsipte még a gyertyák hamvait is, hogy jobban világítsanak s aztán gyorsan az ágyba hemperegett, a mi oly jól esett fáradt tagjainak.

Csak hogy nem tudott ám oly hamar elaludni, mint szeretette volna. Egy kis szivdobogás, melyet a nappali hőség okozta hevesebb vérkeringésnek tulajdonított, még jó ideig ébren tartotta őt s ezt az időt sem engedte hasztalan elrepülni, hanem oly hatalmas esteli fohászt rebegett, a minőt már réges-régen nem imádkozott. Ennek aztán meg volt a rendes fogantja, szépen el is aludt mellette.

Az ő ítélete szerint egy óra mulva hirtelen felébredt,

ijedtében, a miben különben nyugtalan vértél semmi különös sincs.

Az ijedtség teljesen felrázta álmából és figyelt, hogy minden csöndes-e. Csak a harang kongott, épen verte a tizenkettőt, mely ujságot a bakter csakhamar hangos énekszóval adta tudtára az egész falunak.

Feri még egy ideig hallgatódzott, másik oldalára fordult s ép szunnyadóban volt, mikor úgy tetszett neki, mintha a távolban ajtó nyikorogna, a mely rögtön utána tompa zajjal be is csapódott. Jaj! Jaj! sugta fülébe a félelem, biztos ez a kísértet! — Csak a szél, semmi más, vigasztalja a bátorság.

De hallga! csakhamar közelebb, közelebb jött mintha férfi léptek hallszanának. Zörgés itt is, ott is, mintha valami rab zörgetné nehéz bilincseit vagy mintha csak kapus járna köröskörül a kastélyban zörgő kulcsaival.

De hisz nem a szél volt, a bátorság most egyre hallgatott, az aggódó félelem minden vért a szíve felé hajtott, a mely rohamosan vert, akár a kovács kalapácsa.

De már ennek fele sem volt tréfa. Ha a félelem csak egyszer is szóhoz engedte volna a bátorságot, ez menthetetlen a korcsmárossal kötött segítségbeli szerződésre figyelmezteti a csüggedezőt és arra ösztönzi őt, hogy a kikötött támogatást az ablakon át jó hangosan követelje, de nem tudta magát hirtelen elhatározni, mitévő legyen.

A szepegő atyafi a félénkek utolsó mentesszavára a szörzsák alá huzódott, fejét jól behuzta, akár csak a struccmadár a fűbe, midőn már a vadász elől sehogy sem menekülhet.

törőt a pécsi kir. törvényszék elé állították, mely Butterer Józsefet hat havi börtönre ítélte. Úgy a vádlott, mint terhére a kir. ügyész felebbezték.

§ **Tolvaj cigánylányok.** A híres »Kolompár«-ok családfájának egyik zsenge hajtása egy másik társnőjével együtt már ismét a bíróság elé került. Akként történt a dolog, hogy Kolompár Erzsé 16 éves és Kovács Erzsé 14 éves cigánylányok a f. év elején Csikós-Tóttósön belopództak Tóth Tamás ugyanottani lakos házába s miután senkit sem láttak, bementek a nyitott konyhaajtón s a konyhából néhány darab ott levő ruhaneműt elemeltek. Így kerültek a lopás vétségével vádoltnan tegnap a pécsi kir. törvényszék elé, mely a két leányt fiatal korukra és büntetlen előéletükre tekintettel két havi fogházra ítélte, melyből a vizsgálati fogság által öt hetet kitöltöttnek tekintenek. Az ítélet jogerős.

§ **Becsületsértés a bálicsi víz miatt.** A város pénzén eszközölt bálicsi próbafurások után Hirschfeld sörgyáros tudvalevőleg az egészségügyi tekintetben kifogásolt vizet polgármesteri engedéllyel gyárába gyűjtötte össze gyári célokra. Littke József ellen a városi bizottsági tárgyalásokon óvást emelt s Hirschfeld Sámuel úgy akarta kibékíteni, hogy ajánlatot tett neki, miszerint a fölösleges vizet szívesen átengedi részére. Littke a szőlejen keresztül folyó vizet azelőtt szabadon használván, a vízjogi törvényben gyökerező jogával szemben e barátságos békeajánlatra felháborodott s Hirschfeldet olyképen utasította el, a miben ez becsületsértést és rágalmazást látott s ezért panaszt tett a járásbírósnál. A járásbírósnak most tárgyalta az ügyet s Littkét — beismerése alapján — ötven forint pénzbüntetésre ítélte. Az elítelt nem is felebbezte meg a büntetést, Hirschfeld azonban felebbezett a szerinte enyhe ítélet ellen.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:33
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8:48	12:14	3:40	12:10
(B.-Szt.Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)				
<i>Uj-Dombóvár</i> érk.	9:57	1:34	5:01	1:57
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
<i>Uj-Dombóvár</i> ról ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
Budapestre k. p. u. é.	1:25	8:00	8:55	8:20
V. v. Sz. v.				
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32		
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	9:06	7:11		
<i>Barcs</i>	10:51	9:00		
<i>N.-Kanizsa</i>	1:29	11:41		
<i>Bécs</i>	7:42	7:17		
Sz. v. Sz. v. Sz. v. Gy. v.				
Eszék felé	5:35	12:14	4:26	8:20
<i>Úszógh</i>	5:50	12:27	4:40	8:35
<i>Villány</i> érk.	6:39	1:13	5:27	9:23
(Mohács felé sz. v. 7:00 v. v. 10:35*) sz. v. 1:55 sz. v. 10:05.				
Mohács érk.	7:44	11:35	2:39	10:49

*) minden szerdán, pénteken és vasárnap közkedik.

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán, pénteken és vasárnap indul reggel 8:30, fölfelé minden kedden, péntek és vasárnap éjjel 2:00

Budapest-Mohácsi vonal : naponként Mohácsról indul d. e. 10 órakor. Budapestre érkezik éjjel	1:10
<i>Villány</i> ind.	6:49 1:18 5:32 9:28
<i>Eszék</i>	8:08 2:27 6:47 10:46

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:30	7:15	8:00	3:00
<i>Uj-Dombóvár</i> ra érk.	2:45	10:03	1:30	6:21

	sz. v.	gy. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:00	4:44
<i>Uj-Dombóvár</i> ra érk.	2:26	4:46	9:52	2:06	5:14
Báttaszékről ind. tv. sz. sz.	9:52	sz. v.	9:53		
Dombóvár ra érkezik	1:40		12:55		

	tv. sz. sz.	sz. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
<i>Uj-Dombóvár</i> ind.	5:30	3:10	10:15	2:17	6:36
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	7:31	4:41	11:33	3:39	7:39
Pécsre érk.	8:21	5:17	12:04	4:11	8:01

	Sz. v.	Sz. v.
Bécsből indul	6:50	7:40
<i>N.-Kanizsára</i> érk.	1:35	3:42
<i>Barcsra</i> érk.	4:44	7:18
<i>Pécsre</i>	7:51	9:42

	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.
B.-Sellyéről indul	7:24	6:05	10:13
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i> re érk.	8:27	7:01	11:25
Pécsre érk.	9:42	7:51	—

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:33	8:48	12:25	8:20
<i>Villányba</i> érk.	6:48	10:05	1:41	9:50
Mohácsról indul	5:50	9:13*	12:20	8:35
<i>Villányba</i> érkezik	6:35	9:58	1:05	9:20
<i>Villányból</i> ind.	6:55	10:13	1:48	10:00
Pécsre érk.	8:02	11:23	2:53	11:09

Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal föltőlről reggel 7:20,**) alulról d. u. 11:35.***)

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 10:30

*) minden szerdán, pénteken és vasárnap közkedik.

***) minden szerda, péntek és vasárnap.

***) minden csütörtökön, szombat és hétfőn.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május hó 18-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.)

A Házban ma megejtették a harmadik ülészakra szóló választásokat.

A Ház alelnökei lettek: *Tallián Béla* 166 és *Dániel Gábor* 149 szavazattal; *György Elek* 16 szavazatot kapott. *Háznagy Csávossy Béla* lett s ezután a jegyzők megválasztatván, az egyes bizottságok alakították meg.

Szell Kálmán miniszterelnök ezután indítványozta, hogy június 2-dikáig ne legyen ülés, mit a Ház elfogadott.

Ugron Gábor interpellált ekkor sürgősen, hogy Montenegro Oroszország által képviselteti magát a hágai békekongresszuson; Montenegrónak ott nincs szavazata s ilyen módon nem szabad ezt jogszokássá tenni. Egyben keserűen emlékezett meg arról, hogy a béketárgyalás idején éppen az orosz kormány fosztja meg alkotmányától a harmadfél millió finn népet.

Szell Kálmán miniszterelnök nem felelt az interpellációra.

TÁVIRATOK.

— **A negyvennyolcas országgyűlés emléke.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Debrecenben június negyedikén fogják emléktáblával megjelölni az 1848—49-diki országgyűlés helyét. Az ünnepélyen *Kossuth Ferenc* és *Madarász József* is ott lesznek.

— **A béke-konferencia.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Pétervárott a cár elnökletével minisztertanács volt a békekongresszus tárgyalásában.

— **Nemzetiségi rugdalózás.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Brassó város közgyűlésén hosszú és heves vita után 64 szóval 27 ellenében elvetették a magyarok indítványát, hogy a jegyzőkönyv nyelve magyar legyen.

— **Az özvegy trónörökösne itthon.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Stefánia* özvegy trónörökösne ma Budapesten meglátogatta az Országos Fehérkereszt-Egyesület lelencházát, melynek kápolnájában imádkozott. A lelencházból az udvari fényképészhez hajtattott és lefényképezette magát.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1899. évi május hó 15-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal*.

- III. 1055. Pécsen elhalt *Koch Józsefné* hagy. — hh.
- 1100. Néh. Rendesi *Bárany Dénes* » — vu.
- 1112. Dunaföldvárrott elhalt *Schrauf János* s t. hagy. — hh.
- 1232. Lelle községben elhalt *Gréczi János* » — rend.
- 1257. öz. *Légár Jánosné* — öz. *Kuhl Tamásné* s t. zárlat. — rend.
- 1270. Hőgyészen elhalt *Fuhrmann Simon* hagy. — mv.
- 1285. Dunaföldvárrott elhalt *Bognár Pálné* s t. hagy. — mv.

Előadó: *Tóthossy Béla*.

- V. 1099. Szivér *István* — *Teleki Dezső* 134 frt 79 kr. — hh.
- 1124. *Nyul Péter* — *Dr. Hochreiter Kornél* 1124 frt 50 kr. — rend.
- 1184. *Felde Katalin* — *Wilhelm Imre* s t. ing. teherment. — hh.
- 1173. *Weifenbach Konrad* — *Kleisz Erzsébet* házass. felb. — hh.
- 1193. *Schwarcz Paula* — *Strausz Zsigmond* házass. felb. — mv.
- 1217. *Bognár Zsuzsa* — *Kis Pál János* házass. felb. — hh.
- 1218. *Szorg Antal* — *Gungl Katalin* » » — hh.
- 1219. *Hauszknacht Karolin* — *Csepi Dezső* házass. felb. — mv.
- 1264. *Hubert Katalin* — *Szabó József* házass. felb. — hh.
- 1271. *Weiss Sali* — *Schwarcz Bernát* » » — mv.

III. 1305. *Kovács János* — *Gollos Margit* s t. végr. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor*.

- V. 1194. *Szeibert Fülöp* — *Fuchs József* 141 frt 40 kr. — mv.
- 1198. V. b. *Hochman István* csődügye. — hh.
- 1259. M. kir. kincstár — *Szeniczey Odón* 484 frt 84 kr. — fo.
- 1265. *Sey Géza* — *Weiss Dénes* 700 frt. — hh.
- 1215. M. Anders *Flügel* cég — *Galambos Arthur* csőd. — rend.
- 1228. *Dr. Schlesinger (Sági) Ernő* — *Bodó József* s n. 6 frt 05 kr. — hh.
- 1265. *Csöme János* — *Dudók János* 22 frt 05 kr. — hh.

